

χομίνης δὲ αὐτῆς παρρησία ἢ παρθένος ἢ μωρὰ ἤχευε τῶν
λόγων καὶ κατῆχε. μεθ' ἡμέρας δὲ σὺν ἡ μητρὶ εἰς ἀ-
γρόν ἐξελεύσασα καὶ ἡσ προαυλίας προκύψασα δύρας,
εἶδεν ὄνον θήλξαν ὑπὸ ἀνθρώπων διαβομμένην. προσελ-
θῶσα δὲ τῷ ἀνθρώπῳ εἶπε, τί σοὶ εἰς ἀνθρώπε; γέν αὐτῆ
ἐντίθημι. ἀναμνησθῶσα δὲ ἢ μωρὰ ὅτι καθεκάζην ἢ
μητρὸς αὐτῆς γέν αὐτῆ ἠύχετο, παρεκάλεσεν αὐτὴν, ἀν-
θρώπε ἐνθεσ κάμοι γέν. ἢ γὰρ μητρὸς μετὰ τὸ τοιοῦτο πο-
λύσε θυφισθήσῃ. ὃ δὲ ἐπακρόσας καὶ καταλιπὼσάν ἡν
ὄνον δεπαρθένοσεν ἡ κόρη φθῆσας αὐτῆν. ἢ δὲ δε-
φασμένη μετὰ τῷ διχθείας ἐρχεται πρὸς ἡν μητέρα
αὐτῆς λέγουσα, ἰδὲ μητρὸς μετὰ θυφῶν σε γέν ἐ-
λαβον. ἢ δὲ μητρὸς λέγουσα, ἐπήκυσαν μετὰ οἱ θεοὶ, τέκνον,
ἢ δὲ εἶφῃ, ναι, μητρὸς. ἢ δὲ, καὶ τοίω τρόπῳ τὸτο

dubium an foris
dederit ἢ vel ὅ.